

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, imati nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Shod v Postojni.

(Javni shod političnega in gospodarskega društva za Notranjsko dne 26. decembra v Postojni.)

(Konec.)

Na to poročal je deželni poslanec gosp. Le-narčič. Uvodom svojega govora je g. poslanec pojasnjeval stališče narodne stranke v deželnem zboru in svoje lastno stališče. Prešel je potem na to, kar je narodna stranka v deželnem zboru sprožila in posebej še na tisto delovanje, v katerem je ona sam inicijativno postopala ali imel referate. Povdarjal je, da je stranka vedno podpirala vse predloge, ki so bile gospodarske koristi ter pojasnjeval gospodarski položaj sledeče:

Umestno se mi vidi pri tej priliki, se ozreti nekoliko na splošno naš gospodarski položaj in pregledati najprej kmetijstvo, dalje obrtnost in končno trgovino.

Jaz sam se pečam z vsemi tremi strokami gospodarstva in si toraj prisvajam nekoliko skušenj, zlasti ker me je življenjska šola v vseh teh strokah že prav mnogo iztevala.

Kakor po vsej Evropi trpi tudi naše kmetijstvo na neozdravljivi bolezni, da vidno hira. — Če se vpraša gospodarja o uspehih, vsak potoži, in kmetijske tožbe so začle že nekako v pregovor, kajti le bela vrana se more imenovati, da se kdaj kak kmet pohvali s uspehom svojega gospodarjenja. Vsaj je pa to tudi čisto naravno. Obdelovalni stroški pri kmetiji in opravljanji živine ostali so z malimi premembami skoro vedno isti kot nekdanj. Ali cene delavnih silam so neizmerno poskočile in, kakor je opravičeno pričakovati, še dolgo ne bodejo dosegle svojega vrhunca. Delavni čas se pa po vsledu v mestih vedno krajša in delo se vsled neke notranje nezadovoljnosti delujočega osebja ne izvršuje tako dobro in tako hitro kot nekdanj, ko se je še delavec čutil kot člana kmetijske rodbine ter je skoro vse življenje prebil pri enem in istem gospodarju.

Danes je to vse drugače. Gorje onemu gospodarju, kateri od poslov zahteva točnega in vestnega dela. Za drag denar ne dobi ljudij, da bi mu o pravem času izvršili delo, — in ravno kmetijska

dela o času žetve in košnje so taka, katera se nikakor ne dajo odlašati.

Poleg glavnega faktorja, dražih delavnih sil, pojavljajo se vedno večji davki z raznimi potrebami in pre mnogimi nepotrebnimi dokladi. — Če se že v prejšnjih časih ni moglo lahko plačevati davkov, koliko težje je to dandanes, ko produkcija tolikanj več stane, nego prej.

Ali k temu se pridruži še tretji faktor in to so neprimerno nizke cene pridelkov iz kmetijstva. Žito nima razun letošnjega leta skoro nikake cene, zlasti pa ne take, kakoršna bi morala biti za prospeh gospodarstva. — O živinoreji, si pač marsikateri obeta slate gradove, vsaj se je misel nekako ukoreninila pri vseh kmetijskih pisateljih in osrečevalcih, da je spas kmetiji le v živinoreji. — Ne bodem ugovarjal temu, da to za nekatere posamezne kmetije, ali da se točneje izrazim gospodarstva, velja, kjer so namreč naravni pogoji dani za uspešno živinorejo, kjer je obilo dobrih pašnikov, na katerih se živina ne preživi le pol leta, marveč sprejme vse, poleg vadrževalne krme tudi obilne produktivne krme, katera se pojavlja v onih pridelkih, katere dobivamo od živine, bodisi lepo zakroženo telo, bodisi mleko ali mast.

Če pa pašniki niso dobri, ehujša živina na njih ali se vsaj ne sredi tako, kakor bi se imela, in kadar gospodar gleda po dohodkih, vidi le grozno praznoto. — Vendar pa pri tem gospodar vsaj škoda nima. Vzemimo pa slučaj, da ni primernih pašnikov, marveč se more živina vse leto krmiti po blevih. Tukaj pa se bode v 90% vseh slučajev saman iskalo po pozitivnem uspehu živinoreje.

Tako hlevsko krmenje ima smisel tam, kjer se mleko n. pr. drago prodaja in kjer se vse mleko lahko proda, kjer so na razpolago kmetijstvu od padki industrije in se boče te izkoristiti s pitanjem živine ali konečno v onih slučajih, kjer daje kmetijstvo uprežno živino za vozne pri obrtu. Kjer teh pogojev ni se bode saman popraševalo po uspehih.

Nesmiselno je tako gospodarstvo, kjer se gospodar trudi vse leto, koncem leta pa vidi le prazno mošnjo, če tudi se živinoreja še tolikanj priporoča.

Da bi se pa odpomoglo tem nedostatkom v bližnji bodočnosti, ni pričakovati. — Kajti glavnega

sila dragih delavnih sil se ni moči ogniti. — Le ono gospodarstvo bode uspevalo, katero opravlja gospodar sam s svojo obitelji, kateri ni treba plačevati dragih menš.

Cene pridelkov se ne bodejo zvišale, ker svetovna konkurenca tega ne dopušča — in bi tudi drugi slojevi v deželi nikakor ne pripuščali tako zavračanje tuje konkurence, kar je čisto naravno. Vsemimo n. pr. le žito. Priliko sem imel poučiti se o prometu žitnem, ko sem proučeval prometne razmere dežele kranjske zaradi deželnega skladišča in se prepričal, da je kranjska dežela eminentno uvozna dežela, kajti uvozila je skoro 3000 vagonov tujega žita, mej tem, ko se domačega žita še 300 vagonov na leto ni prevozilo. In sedanja gospodarstva so tudi že tako uravnana, da se navadno ne porablja več domač pridelek, marveč se žito prodaja in moko kupe, kar je za nekatera gospodarstva jako umestno, zlasti ako se za domačo rabo zadovolji s slabejšimi močnimi izdelki, kajti zgodi se lahko, da skoro isto množino moke dobi, kolikor žita odda.

Kmetijstvo smatrati se mora obrtom s težavnimi okolščinami, ker v njem odločujejo višje naravne sile, katere niso podvržene vplivu gospodarja.

Sredstva, katera se tu pa tam nasvetujejo, naj imajo že katero ime koli, morejo morda nekoliko ovirati popolni propad, ali radikalno gospodarstva ne ozdravijo, katero gotovo zapade svoji usodi, ako se ves državni red ne spremeni. Kakor pa danes razmere stoje, ni upati na kako temeljito spremembo, kajti tok časa nagiblje se le jedino najnižjim slojem v korist, brez premisleka, da spas teh slojev se ne more zgoditi jednostransko, marveč je treba v prvi vrsti pomagati delodajalnim faktorjem, da morejo le ti uspevati in ob enem tudi izboljšati stanje delavskemu stanu. Vsaj že pregovor pravi: „Wo nichts ist, hat der Kaiser sein Recht verloren.“

Ako preidem na obrtnost, oziroma industrijo, vidi se mi in je v resnici tako, da v količnejši industriji, katera bi bila deželi v korist, se v naši deželi ne more govoriti, izvzemši majhno številce tiskar, katerih večina itak ni v rokah naših ljudij.

Še bolj kakor kmetijstvu boriti se je naši in-

LISTEK.

Agata.

Spisal Eduard Saa.

(Konec.)

„Slava Gvidu Mazoniju! Živel, živel!“ je odmevalo po vsej Florenci. Vse mesto je dihlo njegovo elavo, v vsaki družini se je govorilo o Mazoniju. Dan na dan so vrel ljudje trumoma v veliko palačo umetnostij v sobano galerije slik, kjer je bliščalo čudo umetnosti — ženijalno dovršena slika svetnice Agate.

Sveća groza in brezmejno zaupanje zajedno je polnilo srca gledalcev, njih duše so se dvigale siloma kvišku — v svet idejalov.

Ah, tu je stala ona v prozorni, mehki tanjčici, z obličjem, ki je izražal nadnaravno milino, s svojimi velikimi očmi in z drhtečimi ustnicami, ko da hoče vsak hip razodeti veliko skrivnost, nekaj česar človeško uho še ni slišalo. . . . Vsaka poteza na njej je bila umetnost, vsaka forma odsev velikega duha. . . .

„Ah, Tereza, spletla si mi s palmo laverjev verec. . . .“

* * *

„Gvido, Gvido! Kaj trepečeš! . . . Ah, vzeli si mi dušo iz telesa. . . . Nič več se ne poznam, vzeto mi je najboljšo, najdražje. . . . Tujka sem sama sebi, tujka vsemu svetu! Moj dom je tvoje srce, njegovo gorka, kipeča in neugasnena strast! O, čuj me, Gvido, usliši me —! Zadnjič stojim pred teboj, rotim te, pusti, da vskam iz tebe dušo nazaj!“

Tresel se je mladi umetnik, nekaj ledeno mrzlega ga je tiščalo za vrat, na duši mu je ležalo velikansko breme. Ni bil več gospodar samega sebe.

Hotel je jokati, a oči so mu ostale mrzle in suhe, hotel je zakričati, a le posamezni trdni glasovi so se mu privili iz prs.

„Oj, zadušš me. . . o, o. . . ti demon moj. . . .“ Mrzel pot mu je stopal na čelo.

„Slabotnež! Kaj si vzal Atlas na slabotne svoje ramé, kaj si me priklenil nase, uničil me, pogubil? — V tebi vidim svojo smrt, . . . a tudi ti se zgrudiš pod lastnim bremenom —!“ Zakričala

je Tereza, skrčila pesti, zavila se krčvito v dragoceni svoj plašč in izginila iz sobe. —

* * *

Galerija se še ni izpraznila. Vedno nove trume so prihajale in odbajale, vsa Florencia je obhajala praznik zmage duha nad materijo. — Lahno mrziranje se je širilo po sobani, glasovi začudenja so se izvijali prsim gledalcev. Ko valovje so se zibali dalje in dalje pred nebeškim umotvorom.

Maj gledalci nastane hipno vznemirjenje. Vitka dama se je prerivala siloma mej gnječo ljudstva, delala si pet malone s komolci in obstala naposled pred umotvorom Mazonijevim.

„Ah. . . Ah.“ so se izvijali najbližjim opazovalcem glasovi začudenja, „kakšna podobnost, kakšna. . . .“

Zasmijala se je Tereza, šignila bliskoma z desnico v nedrja, sunila z levico nazaj, še jeden hip in krasna podoba je bila razparana od vrha do tal od ostrega bodala obupne Sicilijanke. —

Par dnij pozneje so našli oslavljenega, hipno po vsem modernem svetu znanega umetnika mrtvega v njegovi sobi na fauteuilu, kjer je počivala tolikrat njegova — Agata. —

dustriji s tujo konkurenco. Povsod, kjer se pokaže, da bi bil dobiti kak krajcar, pulijo se nanj tuji konkurenti. Človeka, mirno opazujočega ta boj za obstanek, preletava nehoté misel, da velikanske prometne naprave, katere so se izvršile v drugi polovici tega stoletja, našim deželam niso prinesle nikakih koristij z ozirom na industrijo ali obrtnost v obče. Toji izdelki, katerim je bila skoraj pot v naša dežela zaprta, preplavljajo ves trg. Tudi naša naravna tržišča, kamor se je prej tržišilo z deželnimi pridelki, prenapolnjena so s tujim blagom, katero dela tako konkurenco našim izdelkom, da je tekmovalje skoraj nemogoče.

Če se pa vprašamo, kaj pa merodajni faktorji store v tem pogledu. Ali pač ščitijo oni domače izdelke; ali oni sploh kaj store, — dobimo od vsakogar lahko odgovor.

Duge države se trudijo, da po svojih kolonijah tržijo s pridelki domačih podjetnikov, pri nas pa še po raznih konzulatih nastavljajo tujce, kateri nimajo smisla za državo, marveč še protežirajo izdelke tujih pa njim domačih držav.

Za majhno pripomoč v tej veliki stiski obstoječe obrtosti in v svrhu oživitvorenja novih industrijskih podjetij stavljam sem v družbi s somišljeniki v letu 1896 predlog, naj bi se na deželne stroške ustanovil urad, kateri bi v zvezi s trgovinsko zbornico in naslonjen na trgovinski dunajski muzej posredoval po deželi raztreseni obrtniki za trge in nje izdelkom, kateri bi proučeval naravne pogoje za ustanovitve novih podjetij itd. itd. Žal, da se ta misel, akopram od vsega zbora sprejeta z odobrenjem, še do danes ni oživela in bode sigurno zopet zamrla vsled pomanjkanja primerne osebe.

Ako se končno odrem še na trgovino, moram tudi tu priznati, da je bolj nazadek kot napredek konstatovati. Razum malih izjem boleha vsa trgovina zlasti zato, ker je preveč raznih trgovin. Tam, kjer bi bilo najti zaslужka jedemu trgovcu, najti jih je najmanj 5. Kakšni morejo pod takimi pogoji biti uspehi, je lahko umljivo.

Tudi temu poročilu sledilo je splošno odobravanje.

Potem se je društveni tajnik g. dr. Treo v imenu zborovalcev zahvalil poslancema za njuna poročila ter približno označil stališče naroda proti vladi poslancem in vprašal o spravi. Vlada nas je vedno potiskala na stran in naši poslanci so se vedno zadovoljevali z drobtinami in včasih še teh ni bilo. Kulturno na ta način ne moremo napredovati, osebno ker se nam v sosednih kronovinah od vlade odtegnjejo sistematično sredstva za naš razvoj in se protežira posred Nemce in Italijane. Vlada zistem se mora spremeniti, in naši poslanci morajo to spremembo tirjati z vsami sredstvi. Drugi narodi, Madjari, Italijani in Nemci dosegli so od vlade vse z uporom, s silo. Nekaj se lahko naučimo od njih: z jekleno energijo in nepopustljivostjo dosežejo naši poslanci lahko vsaj najnaravnejše narodne in gospodarske pravice.

Glede sprave označilo je politično in gospodarsko društvo za Notranjsko svoje odkrito stališče o priliki osvojanja. Sprava da se doseči vsaki čas, ako se odneha od jedne in druge strani — narodni stvari na ljubo, ali pri tem treba je postopati lejalno — ne le v deželnem zboru, temveč tudi doma — na Notranjskem, kjer se mora opustiti hujkanje in poprijeti se dela. Predlaga sledeče resolucije:

I. Shod odobrava združenje slovenskih, hrvatskih in maloruskih poslancev v državnem zboru na Dunaju v „Slovansko kršansko-narodno zvezo“ ter solidarno postopanje le te s združeno desnico.

II. Shod izraža svoje ogorčenje na nečudenem in skrajno surovem postopanju zedinjene leveice, ki je s brutalno silo onemogočila v državnem zboru vsako plodotvorno delovanje, čestita predsedništvu poslanske zbornice k odločnemu in močnemu postopanju napram zdivjani obstrukciji, — in izraža svojo radost na solidarnem postopanju zedinjene desnice, trdno pričakujoč, da ostane ista združena še v prihodnje v svrhu izvršitve popolne jednako-pravnosti vseh avstrijskih narodov.

III. Shod pričakuje od naših poslancev, da bodo z vso dostojno energijo in brez mehke popustljivosti vladi ali združenim strankam nasproti zahtevali od vlade nemudno sistematično izvedbo narodnih in gospodarskih pravic za slovenski narod na podlagi vseslovenskega shoda dne 14. septembra 1897 v Ljubljani.

IV. Shod spoznava, da je z ozirom na politične razmere v državi in deželi želeli, da se naroda in katoliško-narodna stranka v deželnem zboru Kranjskem na podlagi popolne enakoveljavnosti in s potrebnimi garancijami proti poljubnemu druženju jedne ali druge stranke s tretjo, dogovorita o sporazumnem postopanju v deželnem zboru. — Shod pričakuje z gotovostjo, da se bode od strani obeh strank lejalno in odkritosrčno delovalo na sporazumljenju posameznih stanov in slojev na Kranjskem in uvaževala v javnem življenju zmožnost in delavnost in ne le strankarska korist.

Vse resolucije so se s obširnimi odobravanjem brez ugovora v sprejele.

Gosp. Ditrich Anton predlaga z utemeljitvijo jako slabega gospodarskega stanja na Notranjskem sledečo resolucijo:

V. Shod pričakuje posebej še od notranjskih poslancev, da se bodo glede na slabe gospodarske razmere osobito kmetkega prebivalstva na Notranjskem pri vsaki priliki potezali za potrebna sredstva, s katerimi bi se sedanje žalostne razmere zboljšale.

Ta resolucija se jednoglasno sprejme.

G. kapelan Bernard pobija nekatere opazke g. dr. Treota, češ, da se ne da sklepati, da bi imela katoliška narodna stranka vsled tega, ker ponuja spravo mej obema strankama, slabo vest glede svojega delovanja, in predlaga formalno sklep: Naj se zbor izreče kategorično proti zvezi z Nemci.

Gosp. posl. Lenarčič izvaja, da je zveza mej katoliško-narodno stranko in nemško stranko starejša kot mej narodno in nemško stranko. Narodna stranka zahtevala bode vendar prej garancij za složno postopanje mej narodnima strankama. Predno se te garancije ne določijo in ne zagotové, ne more se on uklanjati predlaganemu sklepu temveč predlaga, naj se resolucija IV. vzprejme neizpremenjena.

Gosp. dr. Ferjančič izjavlja se istotako proti temu predlogu, ker isti nima nobenega temelja. Zveza z Nemci formalno ni obstala, temveč je bila vedno le adhoc, ker katoliška narodna stranka ni bila pridobiti na primer za slovensko gledališče, za višjo deklško šolo itd. Poslanci obeh narodnih strank naj sedaj skupaj stopijo, se zedinijo in zveza mej njimi bode na podlagi danih garancij dogajala. On predlaga, da se resolucija IV. neizpremenjena vzprejme.

Na to umakne gosp. kapelan Bernard svoj predlog.

Gosp. kapelan Mlakar izjavlja, da se strinja z besedami g. dr. Ferjančiča, pozivlje, naj se v teh opasnih časih zedinimo in pozdravljamo iskreno nameravano spravo.

Gosp. račničar Primoržič predlaga sledečo resolucijo:

Shod pričakuje, da bodo naši poslanci delovali na ustanovitve šol z maternim učnim jezikom na Notranjskem, ki so pripravne izboljšati njegovo materialno stanje in mu podati sredstev, da se dvigne na stališče omike, ki je drugim narodom v toliki mazi že toliko časa pristopna. Resolucija se sprejme brez ugovora.

Po različnih krajših opazkah, pozdravih in zahvalah gg. poslancema zaključi predsednik zborovanje.

Zborovanje se je vršilo in končalo v splošno zadovoljnost; udeležba iz trgov in kmetških občin je bila vsestranska, in upamo, da rodi na Notranjskem najboljši sad v skupni prid našega naroda.

V Ljubljani, 28. decembra.

Češke jezikovne naredbe. Mladočeški list „Lidove Noviny“ poroča, da se v češkem deželnem zboru ponove razprave o jezikovnem zakonu, da se po zasledanju jezikovne naredbe izpremené v smislu novega deželnozborskega zakona in da se skliče potem drž. zbor 24. februarja. Če bi pa opozicija ne odnehala niti potem, razpusti se drž. zbor.

Tirolski klerikali se začenjajo cepiti. Dipauli in Zallinger hodita svojo, Ebenhoch pa svojo pot. Vendar končnega razkola še ni, ker za to še ni bilo prilike. Zallinger deluje na to, da se nemško-katoliška stranka odcepi od večine, dočim Ebenhoch v „Linzer Volksblattu“ zaklinja svoje tovariše, naj vztrajajo. Vendar pa tudi Ebenhoch obžaljuje, da se je govorilo v Krakovu in v Pragi toli radikalno proti Nemcem in proti novim pogajanjem.

Papežev nagovor, s katerim se je zahvalil za čestitke sv. kolegija, kaže, da 87letni Leo XIII.

še daleč ni nehal stremeti za svojim mladostnim idealom, za obnovitvijo papeške svetne oblasti. Znamo je pa, da Italijani nikakor ne žele, da bi se sedaj zedinjeno kraljestvo še kdaj slabilo s sopetnim oživljenjem papeškega kraljestva; vendar je Lev zopet zatrjeval, da večina vernih Italijanov uprav hrepeni, da se vrne Vatikanu nekdanja moč in slava. Italijanska vlada odgovarja na take agitacijske nagovore s tem, da izda na prefekte navodila, kako naj se postopa proti bojevitim duhovnikom, ki spreminjajo cerkve v agitacijske lokale za rimsko politiko. Papežev ideal ostane torej pač vedno to kar je: v oblake odmaknjen in nedosegljiv vzor.

Bulgarski vspehi v Macedoniji. Saitan je dovolil, da se ustanove za Kukuš, Melaik in Dibre trije škofovski berati. Toda bulgarski ekzarhat s tem vendar še ni zadovoljen. Zahteva namreč še dva, in nadejajo se, da ju sultan kmalu dovoli.

Srbi in Albanci se hočejo zediniti glede složnega postopanja v Macedoniji in Albaniji. Albanški centralni komite je s Beligradom že v zvezi, da se določi taktika, ki je naperjena kolikor proti Turkom toliko tudi proti Bulgarom. Albanija utegne postati vzrok novim balkanskim, svetovnemu miru nevarnim spetkam.

Nemčija je s svojo dosedanjjo akcijo v Kitaju i v diplomatem in v pomorskem oziru popolnoma zadovoljna. „N. Fr. Pr.“ poroča, da se je s Kitajem v glavni stvari že doseglo sporazumljenje. Kiao Čau ostane nemška postaja za premog, kar pomeni toliko, kakor Nemčija se iz Kitaja ne umakne več, ampak obdrži to politično in trgovinsko prevažno pozicijo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. decembra.

— (Sprava na Kranjskem.) Prijeli smo naslednji komuniké: „Dne 27. t. m. zbrali so se v Ljubljani vsi slovenski državni poslanci iz Kranjske in sicer gg.: Ferjančič, Krek, Kušar, Pfeifer, Pogačnik, Povše, Šuklje, Sušteršič in Žitnik ter sklenili po daljšem vsestranskem posvetovanju in razmotrivanju naslednjo resolucijo: „Slovenski državni poslanci iz Kranjske izražajo svoje trdno prepričanje, da sedanji politični položaj neobhodno v interesu slovenskega ljudstva in njega bodočnosti zahteva, da se obe slovenski stranki v deželnem zboru kranjskem združita. Da je to združenje mogoče, dokazuje prijateljsko sodelovanje državnih poslancev obeh strank v „Slovanski kršč.-narodni zvezi.“ Zbrani poslanci so sklenili, da takoj uvedejo pravne poskuse mej strankama. V to svrhu izvolili so poseben odbor, ki bode povabil obe stranki na skupno posvetovanje.

— (Deželni zbor) je imel danes svojo prvo sejo, v kateri je izvolil običajne odseke in odobril poročilo dež. odbora glede začasnega pobiranja dež. priklad 1. 1898.

— (Dopolnilna deželnozborska volitev) Pri današnji dopolnilni deželnozborski volitvi iz kurije veloposestva je bil izvoljen g. Friderik baron Rechbach.

— (Imenovanja.) Zač. okrajni komisar gosp. Karol Ekel in deželnovladni koncipist gosp. Ivan Kresse sta imenovana def. okrajnima komisarjema, deželnovladni koncipist g. Karol grof Küsigl zač. okr. komisarjem, zač. deželna vladna koncipista gg. Silvester Domicelj in dr. Anton Pilscher def. deželnovladnima koncipistoma, deželnovladna konceptna praktikanta gg. dr. Mikš Schecherg in dr. Ernst Stadler pl. Wolfersgrin zač. deželnovladnima koncipistoma.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Kakor smo že naznanili ni danes slovenske predstave zaradi orkestralne skušnje za novo opero „Halka“, ki se bode pela prvič v četrti t. dne 30. t. m. Prijateljem slovanke glasbene umetnosti bode gotovo posebno ustrezno s vprizoritvijo te velezanimive, jako melodične opere, ki bi bila morala že v novembru priti na oder, pa se je zaradi nekaterih potrebnih poprav v besedilu odložila za ta mesec. Vsebinsko opere prijavimo v jutrišnji številki.

— (Silvestrov večer) priredi ljubljanski „Sokol“ po večletnem prestanku letos v svojih prostorih v petek dne 31. t. m. Vzporéd, ki ga priobčimo pozneje, je jako raznovrsten in obeta najprijetnejšo zabavo. Prvikrat nastopi iz prijaznosti sodelujoče slov. trgovsko-pavsko društvo, dalje sodelujejo gospica J. Kajzelova in gg. Janko Krenik, R. Inemann, Podgrajski in vojaška godba.

— (Božičnica) obhajala se bode v četrtek, dne 30. decembra 1897. v I. mestnem slovenskem otroškem vrtec, Komenskega ulice št. 10, h kateri se vsi prijatelji otrok najljubše vabijo. Začetek ob 4. uri popoldne.

— (Novi kolki) Velel ukaza finančnega ministerstva z dne 9. oktobra 1897. drž. zak. 244 pridejo od 1. januarja 1898. najprej nove kolikovne znamke v promet in se ne uporabljajo koleki emisije 1893. samenjajo brezplačno od 1. februarja do vstetega 31. marca 1898. pri kolikovnih prodajalnih in založnih uradih (t. j. na deželi pri davkarijah, v Ljubljani pa pri ces. kr. plačilnem uradu) proti novim kolekom. Dotične vloge so koleka proste.

— (V prid družbe sv. Cirila in Metoda) nabavila si je šentjakaška-trnovska žena s ka podružnica lično izdelanih krajevni h dopisnic, predstavljajočih Ljubljano po znani Rovšekovi sliki. Dopisnice dobivajo se pri g. Bonaču, Šišarku in Petriču, kamor naj se blagovolijo obniti rodoljubi z dežele. — Pripomnimo še, da je gosp. Rovšek prepustil sliki brezplačno.

— (Nove razglednice dopisnice) z Vodnikov podoba, bohinskim jezerom in Savice slapom, katerih čisti dohodek je namenjen družbi sv. Cirila in Metoda, dobijo se v Litiji pri gospici Ljudmili Roblek. Na drobno jih prodaja le ondi gospici Amalija Jenko; v Ljubljani g. Ivan Bonač in v Sežani gospica Maša Dolencova.

— (Izjave slovanske vzajemnosti) Obč. zastop v št. Vida je vzprejel soglasno naslednjo resolucijo: „Občinski zastop občine Šent Vid nad Ljubljano odločno obsoja obstrukcijo omih nemških strank v državnem zboru, ki so s pomočjo socialnih demokratov onemogočile vsako uspešno delovanje, z veseljem pozdravlja solidarnost slovanskih zastopnikov, ki se v zvezi z nemško katoliško ljudsko stranko borijo za resnico in pravico, za jednakopravnost in za izboljšanje gnetnega stanja delavskih stanov vseh narodov v naši državi. Odbor pričakuje in upa, da sedanja večina državnega zbora ostane trdna in močna nasproti vsem napadom nemške opozicije, ki hoče s surovo silo vzdržati nemško hegemonijo ter zatirati slovanske narode.“

— (Potrjen zakon) Cesar je potrdil v dež. zboru kranjskem vzprejeti zakonski načrt glede preložitve okrajne ceste od Gabrovčice čez Muljavo do drž. ceste pri Studencu.

— (Nesreča) Včeraj jutraj je zgorel v Mirni peči 3leten deček pok. posestnika Rusa. Igral se je pri pri peči z lučjo in vnela se mu je obleka. Pomoč ni bila več mogoča.

— (Občinski zastop v Krškem) je sklenil, ustanoviti v spomin na petdesetletnico cesarjevega vladanja ljudsko knjižico. Ta hvalevredni sklep se izvrši tekom prihodnjega leta.

— (Naše posojilništvo) VII. letopis slovenskih posojilnic za 1896. leto obseza podatke letnih računov 109 posojilnic. Podrobnje nameravamo o njem govoriti prihodnjič. — Važno se nam na zdi danes še enkrat opozoriti na zborovanje „Zveze“ slovenskih posojilnic v Celji dne 29. t. m. v dvorani celjske posojilnice. Na dnevnem redu je namreč tudi razgovor o načrtu novega združnega zakona, katerega je bila vlada predložila državnemu zboru v zadnjem zasedanju. Ta načrt je tako pomemben, da bi nekaterim posojilnicam, ko bi nespremenjeno obveljal, utegail onemogočiti dalje poslovanje, vsaki pa bi prišel do živega. Omejiti hoče poslovanje skoro le na člane, deleži naj bi ne smeli biti različni, vsak združnik naj bi imel brez ozira na število deležev le jeden glas. Hranilno vlogo smeje bi sprejemati posojilnice le pod pogojem, da se izplačujejo samo tistem, na čegar ime se glas ali njegovemu pooblaščenca, to pa tudi le do gotove meje — pri neomejeni savezi, do 10kratnega, pri omejeni pa do 5kratnega zneska deležev in rezerv. Izdaja hranilnih knjižic, ki se izplačujejo vsakemu prinescu, kakor sedaj, odvisna bi bila od vladnega dovoljenja, katero bi se moglo dobiti le po načelih regulativa iz l. 1844 izdanega za hranilnice. Akceptovanje menic (da bi si posojilnica proti menici kaj izposodila), nakupovanje zemljišč razun začasno zaradi lastne važnosti ali za uradne prostore potrebnih, in špekulativno nakupovanje papirjev za lastni in tuji račun bi bilo prepovedano. Revizija bi bila obljatorična in bi se morala vsaj vsako drugo leto izvršiti. Imenik združnikov vodilo bi sodišče, drugopis pa načelstvo. Zaradi neresničnosti, za katere je vodstvo vedelo, kaznovati bi smelo sodišče člane načelstva, nadzorstva in nameščencev z zaporom, zaradi nemarnosti pa z občutnimi denarnimi kaznimi. V slučaju konkurza obvezani bi bili združniki le posojilnici nasproti, ne pa tudi upnikom, katerim bi ne pristojala, kakor sedaj pri neomejeni savezi, vsaj pravica, lotiti se naravnost združnikov. — V knjigo, v katero je vpisovati zapisnike o občnih zborih smelo bi upogledati tudi okrajno glavarstvo. Dovolitvi registriranja smelo bi ugovarjati tudi državno pravdnštvo. Te in slične določbe, katere so deloma opravičene, bi tako obtežile poslovanje posojilnic, da bi bilo za obstoječe težavno, — novih bi se menda malo ustanovilo, ko bi ta načrt obveljal. Te do cela nove razmere bi pa morale tudi obstoječe posojilnice v teku dveh let ustanoviti. Pač

bi sodišče imelo pravico ta rok iz ozira vrednih slučajev podaljšati, ali koliko ozira imajo nekatera sodišča za naše posojilnice, nam je izkušnje znano. Zdi se nam torej potrebno, da se posojilnice letošnega obdobja zbora „Zveze“ udeležijo v kar mogoče velikem številu ter storijo potrebo sklepe zaradi premembe tega načrta. Tak sklep bode imel toliko večjo važnost, kolikor več posojilnic se boje pri njem zjedini. Tu se gre za možnost razvoja naših do matih denarnih zavodov, kateri so nam prepotrebni, kakor da bi jih mogli pogrešati ali tudi le smeli trpeti, da se jim delovanje t. j. žeje, ker imajo itak že dovolj nasprotstva in težav, s katerimi se je boriti. Opozarjamo torej naše posojilnice na važnost udeležbe obnega zbora „Zveze“.

— (Slovenska predstava v Celji) Slovenska opera gostovala bode dne 6. t. m. v Celji. Pela se bode Verdijeva opera „Trubadur“.

— (Čitalnica na Vranskem) priredi na Silvestrov večer zabavo z obširnimi vzporedom. Nastopil bode prvič domači mešani in moški zbor, broječ okoli 40 gospodičin in gospodov ter pel sledeče pesni: 1. Smetana: „Prodna nevesta“, mešani zbor s spremljevanjem klavirja (1 akt 1 scena) 2. H. Sattner: „Na planine“, moški zbor 3. „Srčé“, mešani zbor. 4. Boranič: „Slovenac i Hrvat“, moški zbor. 5. A. Leban: „Slovo od demovins“, mešani zbor. 6. A. Hajdrih: „Jadransko morje“, moški zbor. Po petji skrbjeno je dovolj za drugo zabavo. Vstop je dovoljen le udom in po udih vpeljanim gostem. Z ozirom na prvi nastop pevskega zbora vabi odbor k prav mnogobrojni udeležbi.

— (Visokošolci ljubomerskega okraja) priredijo na Silvestrov večer v Ljutomeru zabavo s koncertom, gledališko igro in plesom. Čisti dobiček namenjen je podpori društvu slovenskih visokošolcev v Gradcu.

* (Jaroslava Vrchlického nova epska pesem) je izšla v Pragi pod naslovom „Bar Kochba“, katero so proglasili veččaki za najboljšo delo plo dovitega pesnika. Kritika celo trdi, da je ta pesem najdragocenejši biser vse češke poezije.

* (Strašen umor) V Pöhltschdorfu blizu železniške postaje Egydtunela je ubil neki Vrečko svojega 70letnega tasta in taččo s sekuro, ter se je polastil njiju denarja. Tast je namreč grozil zapravljenemu Vrečku, da ga izdedini, in to je menda privedlo tega, da strašnega zločina.

* (Nova igra v pariškem društvu) obstoji v tem, da nihče od navzočih ne izgovori besede „Dreyfus“ ali „Esterhazy“ sicer mora plačati 20 sous globe, katere se ima koncem zabave izplačati onemu, ki ni nikdar ali pa najmanjkrat izustil oni besedici. Nedavno se je v društvu jednega najimenejših odvetnikov dogodilo, da so morali vsi plačati globo, a vedelo se ni, komu naj dajo skupno svoto 100 frankov. Dobil je človek, kateri ne zna govoriti, torej onih imen izustiti ni mogel.

* (Nenavadno jezero) je odkril misijonar Tossi nedaleč od Dawsona na Aljaski, katero je gotovo jedino svoje vrste. 100 kilometrov široko jezero, ne zmrzne nikdar; plima in oseka se menjavata tako, kakor pri morju, in vender je v jezeru sladka pitna voda ter ni z morjem v nikaki zvezi. Po zimi je v jezera gorka voda, da se je mogoče kopati v njem, dočim je poleti urzla kot led.

Darila:

I. Izkaz onih, ki so se odkupili v prid družbe sv. Cirila in Metoda, novoletnih voščil: Dragotin Žagar, deželni blagajnik 2 gld., Marija Petrovič, soproga fin. oficijala 1 gl., V. Rohrmann, tovarnar 2 gld., J. Vrbornik, župnik 4 gld., rodbina Lenzarjeva 2 gl., Karol Potokar, c. kr. sodni pristav 3 gl., J. Mejač, trgovec 1 gld., Urb. Zapanec, poslovodja 1 gld., Alojzij Žebre, ces. kr. sodni pristav 1 gld., Jurij Puer, zasebnik 4 gld., J. Krejčič, trgovec 2 gl., J. Pribil, rav. nam. banke „Slavijske“ 2 gld., Pl. Golob, knjigovodja 2 gld., Avg. Štamcar, uradni banke „Slavijske“ 1 gld., J. Kobal, carinski kontrolor 1 gld. št. Jakobsko-trnovska podružnica.

V korist družbe sv. Cirila in Metoda odkupili so se v Litiji novoletnih voščil: Gg. Terza Svetec, Marija Jeretin, Josipina Kobler, Amalija Jenko, Ana Roglič, Jerica Lapajne, Klementina Vondčina, Ivanka Klinc, Josipina Schott, Roblek, Ana Dietrich, Marija Mahorčič, Teresija Šeber, Kristina Gregorčič, Emilija Beneš, Li. Roblek, L. Svetec, Lovro in Ivana Turo, J. B.; F. Grünwald, Klodilda dr. Jamšekova, Marija Tičar, Alojzija Stefančič, Magdalena Sadar, Iv. Jenko, F. Slane, Ig. Klinc, Gerstenmajer, Stefa Muzge, Matija Damjon, Neimenovani, J. in F. Damjon, Gustav Černe, K. Preželj, Ant. Koprivnikar, Nabernik, Magolč, Roglič, Treo, Zupan, Alojzija Haslinger, Neimenovani, Starovošnik, Lavrič, Cesar, Jaločnik, dr. Paulič, Oblak, dr. Janko Jamšek, Hoobar, Drag. Kralj, Sadar, Jarc, Jernej Zupančič, Josip Haslinger, Alojzija Koglič, Peter Primožič, Avg. Černe, Ign. Mahorčič, Iv. Dietrich, Ivan Gregorčič, Preinfalk, Plants z rodbino, Hutter, K. T. Verbujs, Mart. Jeretin, Rozalija Černe, J. Kobler, Helena Bevk. — V šmartnem pri Litiji pa: Gg. Ivana Knežič, Marija Zore, Josipina Bartl, Kristina in Minka Demšar.

Na korist družbe sv. Cirila in Metoda odkupili so se na Vrhniki voščil za praznike in

za novo leto: dekan L. Gantar in rodbina Brilajeva, Flisova, Grudnova, Kavčičeva, Kotnikova, Komotarjeva, Lenarčičeva, Leustikova, Maroltova, Pourjeva, Počarjeva, Mihael Tomšičeva, Ivan Tomšičeva, Tršarjeva in Vidičeva — Iz št. Petra na Krasu se nam poroča: Takajšnji rodoljubi se bodo tudi letos odkupili od novoletnih voščil s primernimi zneski v prid družbi sv. Cirila in Metoda.

Telefonična in brzojavna poročila.

Gorica 28. decembra. V goriškem deželnem zboru izjavili so slovenski deželni poslanci v seji dne 3. februarja t. l., da jim ni več mogoče sodelovati v deželnem zboru, dokler ne dobijo poročila, da se resno misli preustrojiti deželne razmere. Vsaka vlada, kateri je redno delovanje deželnih zastopov pri srcu, in vsaka stranka, ki v resnici teži po blagostanju dežele, bi se bila v času od takrat do zdaj prizadevala odstraniti razmere, ki so prisilile slovenske poslance do take izjave. Le na Goriškem se ni nič zgodilo, da bi se žalostni položaj ondašnjih Slovencev izboljšal, marveč se je marsikaj obrnilo celo na slabše. To jo dalo povod, da so slovenski deželni poslanci sklenili ostati pri svoji izjavi z dne 3. februarja in da niso prišli k današnji (28. dec) seji deželnega zbora. Vsled tega je bil zbor nesklepčen in se ni mogel otvoriti.

Dunaj 28. decembra. Dež. zbor je otvoril dež. maršal baron Gudenus, kateri je v svojem ogovoru izrekel upanje, da po velikanskih viharjih v parlamentu, obveljajo nemške zahteve, in da Dol. Avstrijska zopet pridobi pristojno jej veljavo. Nemški nacionalec Kolisko je nujno predlagal, naj se z ozirom na češke agitacije sklene zakon, ki določa, da je nemški jezik v vseh ljudskih in meščanskih šolah na Dolenjem Avstrijskem jedini učni jezik. Posl. Pirxhofer je interpeliral namestnika, hoče li posredovati, da se prepove predstavljanje igre „Die Bürgermeisterwahl“, katero je spisal ravnatelj dvornega gledališča dr. Burckhart.

Dunaj 28. decembra. Uradna „Wiener Zeitung“ javlja, da je namestnik deželnega maršala gališkega, nadškof Sembratowicz resigniral, in da je na njegovo mesto imenovan grško kat. škof v Przemyslu Cehowicz. Dalje naznanja, da je umirovljen policijski prezident na Dunaji, dvorni svetnik Steyskal in da je njegovim naslednikom imenovan dvorni svetnik Habarda. Bivši vladni komisar in upravitelj mestne občine dunajske dr. Friebeis je imenovan dvornim svetnikom.

Dunaj 28. decembra. „Ostd. Rundsch.“ javlja, da je kazensko postopanje proti posl. Wolfu ustavljeno. Istotako proti Schönererju. Znano je, da je bilo najvišje sodišče pozvano izreči o tej stvari svoje mnenje, moralo se je toraj izreči negativno. Isti list javlja, da je Wolf dobil iz mesta Homutov častno darilo v znesku 1700 mark.

Dunaj 28. decembra. Nemški člani dež. zbora češkega so sklicani na shod, kateri se bo vršil v Litoměřicah, kjer se odloči stopijo li v dež. zbor ali ne. — Oklic so podpisali dr. Schlesinger, dr. Karl Schücker in Wolf.

Dunaj 28. decembra. Občinsko posojilo, s katerim se poplača mestna plinarna, je perfektno.

Dunaj 28. decembra. Ogerski minister-ski predsednik baron Banffy je danes dospel sem in bil pri cesarju v avdijenci, katera je trajala nad dve uri.

Praga 28. decembra. Župan občine Vršovice, Alojzij Janda je bil aretovan, ker se je pri hišni preiskavi dokazalo, da se je udeležil zadnjih izgrediv, in da je bil porazumljen s svojima hlapcema, katere je policija aretovala zaradi raznih tatvin.

Bolcan 28. decembra. Kulturonosca Pfersche in Gross sta priredila shod, na katerem sta hujskala proti nemški kat. ljudski stranki. Pfersche je trdil, da ta stranka več ne eksistira, da je izginila čez noč in da je s tem ubita parlamentarna večina. Pozivljaj je somišljenike, naj ne odnehajo, češ, Gautsch hoče, da bi nemško gibanje polagoma zaspalo in to je največja nevarnost, katera Nemcem preti.

Poslano.²)

Slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“.

Z ozirom na „Poslano“ v cenjenem Vašem listu št. 292 z dne 22. t. m. uljudno prosim, da blagovolite priobčiti sledeče vrstice:

Ni res, da bi se bile, kolikor jaz vem, komu koli si bode dostavljale „šaljive karte“ razširjive vsebine. Mislim vsaj, da „suh biciklist“, debela ženska pri suhem možicelju, „kup košaric“ ali „buteljka in baletna plesalka“ ne more žaliti nikogar. Kar je bilo pa pisanega ali se je proti luči videlo, zato me pa gospodje „Izbranci“ pač ne bodo pozivljali na odgovor, ker vsega tega s kazenskim zakonikom v roki pri ogromnem poslu nimam časa preiskovati in tudi ni moja navada, da bi zlogoval vse dopisnice.

Saj je vendar le res, da igra pri vsakem dovtipu glavno ulogo posebno razmerje vseh okoliščin — subjektivna stran. In ker postane dovtip žaljiv še le tedaj, ko ga presodi in pretuhta on, kogar se (dovtip) prav za prav tiče: bilo bi pač preveč zahtevati od mene, naj pretaknem in pretuhtam vse vrlo osebne razmere različnih adresatov, predno odpošljem take lističe, a to še posebno v tem času, ko je dela pri pošti nad glavo.

Dalje tudi ni res, da bi se proti nekaterim osebam drugače postopalo, kakor proti drugim; res pa je, da v svojem uradu ne delam z nobeno osebo izjem, temveč vsako stranko jednako prijazno vzprejem ter jej postrežem, kakor postava zahteva.

Da bi pa jaz na ulici pozdravljaj take „Izbrance“, tega pač ne bodejte zahtevali.

Ako kateri teh „Izbrancev“ želi, da se mu jednake dopisnice ne dostavljajo, naj le sem naznani, in prepričal se bode, da se njegova želja točno izpolni.

Brez takega naznanila pa ne morem vedeti, kaj in kakó bi kdo rad, kajti že lani in tudi letos mi je reklo več gospodov, naj se jim vse dostavi, ker „šaljive reči“ jih nikakor ne žalijo.

Vsekakor pa protestujem proti temu, da bi me taki „Izbranci“ opominjali na moje dolžnosti, koje sem še vsikdar vestno in natančno izpolnjeval.

Ivan Ulepič

c. kr. poštar v Mokronogu.

²) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon. (1975)

Umrli so v Ljubljani:

Dne 22. decembra: Ana Mihelič, tovarniška delavka 16½ let, Vodmat št. 88, pljučnica.

Dne 23. decembra: Marija Kotar, gostija, 73 let, sv. Petra cesta št. 38, ostarelost.

V deželni bolnici:

Dne 22. decembra: Franc Stare, delavec, 45 let, jetika.

Dne 23. decembra: Marijeta Dolenec, posestnikova žena, 54 let, vnetje trebušne mreže. — Ivan Krajec, delavec, 60 let, pljučnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Decembar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
27.	9. zvečer	747,5	—3,8	sr. sever	jasno	
28.	7. zjutraj	747,0	—8,0	sr. svzh.	jasno	0,0
	2. popol.	745,4	+1,0	sl. zah.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura —4,2°, za 1,7° pod normalom.

Št. 43841

Razglas.

(1977—1)

Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane sklenil je v svoji seji dne 22. t. m. o priliki ustanovitve proračunov za bodoče leto, da je v svrhu pokritja nedostatkov pri redni in izredni potrebščini mestnega zaklada pobirati v letu 1898:

1.) 20% doklado k vsem neposrednim v mestu Ljubljanskem v letu 1898. predpisanim davkom izimši osebno dohodarino če jo tudi dežela ne bode upoštevala.

2.) gostaščino in sicer od najemščin od 50 gld. do včetih 100 gld. na leto po 2 kr. od vsakega goldinarja najemščine, od najemščine nad 100 gld. pa po 4 kr. od vsakega goldinarja najemščine.

To se z ozirom na § 43. obč. reda za Ljubljano oznanja z dostavkom, da more vsak kdor misli, da se mu s tem sklepom godi krivica vložiti svoje ugovore v 14. dneh t. j. do včetega 10. januarja 1898 pri magistratnem vložnem zapisniku.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 27. grudnia 1897.

Popolna razprodaja.

Valed sklepa upniškega odbora se v konkurzno maso Ig. Žargi-ja spadajoče

manufakturno in pozamentarijsko blago

nabavajoče se v prodajalnici

Ig. Žargi-ja

na Sv. Petra cesti šte. 6

na drobno razprodaja.

● Razprodajalo se bode pod tovarniško ceno. ●

Razprodaja traja le kratek čas.

Oskrbnik konkurzne sklade:

(1976—1)

Odvetnik dr. M. Pirc.

Izdajate in odgovorni urednik: Josip Noll.

Dunajska borza

dne 28. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. —	kr.
Avstrijska zlatna renta	101	95
Avstrijska krona renta 4%	101	85
Ogerska zlatna renta 4%	121	55
Ogerska krona renta 4%	99	65
Avstro-ogerske bančne delnice	932	—
Kreditne delnice	351	40
London vista	120	05
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	87½
30 mark	11	77
20 frankov	9	53½
Italijanski bankovci	45	50
C. kr. cekini	5	70

Jedino pristen BALZAM

(Tinctura balsamica) iz angelja varuha lekarnar in tovarne farmacevtskih izdelkov

A. Thierry v Pregradi

pri Rogatcu-Slatini.

Po zdravstvenem oblašču pre-

skušeno in ocenjeno.

Najstarejše, najreelnejše in naj-

cenejše ljudsko domače zdravilo,

tolazeče prsne in pljučne boli, kré

v želodcu itd. za notranjo in

vnanjo uporabo.

V znak pristnosti je vsaka stekleničica zaprta s srebrnim tobolcem, v katerem je vtisnjena moja firma: „Adolf Thierry, lekarnar pri angelju varuhu“. Vsak balzam, ki nima gori stoječe zelene stiskane varstvene znamke, naj se zavrne kot tim manj vredno čim cenejše ponarejenje. Pazi naj se torej vedno na zeleno varstveno znamko „goraj stoječo“. Ponarejalci in posmemovalci mojega jedine pristnega balzama, kakor tudi prodajalci brezvrednostnih ponarejenih, občinstvo slepeh družih balzamskih znamk, se bodo na podlagi zakona za varstvo znamk strogo sodno preganjali in kaznovali. Kjer ni nobene zaloge mojega balzama, naj se naroča naravnost in adresuje: Angelja varuha lekarnar (Schutzengel-Apotheke) A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatcu-Slatini. Cena franko za vsako poštno postajo na Avstro-Ogerskem je za 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 K 60 vin. Manj nego 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne pošilja. Razpošilja se samo proti poprejšnjemu nakazilu ali povzetju zneska. (837—28)

Pazi naj se vedno natanko na gorajo zeleno varstveno znamko, katero mora imeti v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

v Pregradi pri Rogatcu-Slatini.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž.
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend, Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevic, Plzenj, Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto in v Kočevje.** Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 52 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.** Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—296)

Šaljivi „Brivec“

izhaja v Trstu. Prinaša krasne slike ter brije kosmate ljudi, kjer jih dobi.

Naročnikom ga pošilja za samih 5 kron na leto udani

Miloš Kamuščić

(1971)

urednik.

Trgovski pomočnik

z dobrimi spričevali, izurjen v vseh strokah trgovine, želi službo nastopiti.

Vzprejme tudi prodajalnico na račun proti kaveji. (1962—3)

Vprašanja na upravnistvo „Slov. Naroda“.

Hiša je na prodaj.

Kdor želi pojasniti, naj se obrne na hišnega gospodarja v Kranji št. 29 (pod mestom. (1972)

Razglas.

(1974)

Na podstavi §. 16. ministerskega ukaza z dne 23. maja letos (št. 130 drž. zak.) se razglašajo sledeče:

1. V Ljubljani izdajal bo od 1. januarja 1898. leta naprej spričevala v dosego pravice ubogih župan ali pa njegov namestnik.

2. Strankam, ki želijo dobiti tako spričevalo, oglasiti se je ob navadnih uradnih urah pri referentu za uboge, magistratnemu svetniku Iv. Vončini, in prinesiti seboj, oziroma dopolniti vse za izpolnitev dotične izpraševalne pole potrebne primocke.

3. Če stranka za spričevalo prosi pismeno, priložiti mora prošnji primerno izpolnjeno, podpisano in od hišnega posestnika potrjeno izpraševalno polo.

4. Nadaljne poizvedbe, ki so za določbo pridobinskih, dohodninskih in imovinskih razmer potrebne, vrše se po okrajnih načelnikih.

5. Po teh poizvedbah izda se potem stranki zahtevano spričevalo, ali se pa tako spričevalo odreče.

6. Stranki, kateri se odreče spričevalo, dopuščeno je, pritožiti se na c. kr. deželno vladu v Ljubljani. To pritožbo pa je vložiti v 14 dneh po preteku onega dne, ko se je stranki vročil dotični odlok.

7. Potrdilo teh spričeval po služnikih dušnega pastirstva se ne zahteva.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 23. decembra 1897.

Najboljše in najpripravnejše drsake „Kondor“ in „Helios“.

„Kondor“ navadne 1 par . . . gld. 2. —
ponikljane „ „ . . . „ 3. —
„Helios“ „ „ . . . „ 6. —
„Halifax“ navadne „ „ . . . „ 1.40

pri
Andr. Druškoviču

Mestni trg št. 10.

(1838—11)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“